

vin, Vin eller bajerst Ol. Man maa være glad over, at disse Totalafholdshjem ere komne frem; men nu er Forholdet det, at for at faae Lov dertil maa der betales Næringsbevis efter Næringslovens § 58. Det hedder deri: „Det er ikke Vinhandlere, Brændevinsbrændere eller Dribryggere tilladt at have siddende Gæster eller foretage nogenformigt Udfjænkning til Fortæring paa Stedet. Dog kan Rettighed hertil erhverves mod at erlægge samme Betaling som for Borgerstabet“. Saavidt mig bekendt, maa de betale efter 1ste Klasse, og det udgjør ifølge § 12 af samme Lov for Kjøbenhavns Vedkommende 200 Kr., for Kjøbstæder med over 5000 Indbyggere 150 Kr. og for Kjøbstæder under 5000 Indbyggere 100 Kr. Jeg kunde ønske, som sagt, at et eventuelt Udvalg ogsaa tog den Sag under Overbetelse, om det ikke var heldigt, at man fik en Wendring i den Paragraf, saaledes at ikke de saakaldte Totalafholdshjem skulle betale det samme Beløb for Næringsbevis som de, der udfjænke berusende Drikke. Det var kun denne korte Bemærkning, jeg vilde tillade mig at gjøre.

Jungersen: Jeg har glædet mig over, at hver Gang vi have haft Forslag fremme, som have taget Sigte paa dette Onde, nemlig Drikkeriets Afskaffelse eller Hæmmelse i vort Folk, har man stadig her i Thinget hørt Udtalelser om, at man gjerne vilde være med til at gjøre Noget i saa Henseende. Nu hørte jeg i Dag fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schaft), at hvad han mente, man burde tage fat paa her, var ikke at indskrænke Udsalgsstederne. Han troede snarere, at man burde gaa den Vej, som Regeringen har ment, man burde gaa, da den for et Par Aar siden forelaagde et Lovforslag, gaaende ud paa, at man skulde lægge noget høiere Told paa Spiritus. Jeg mindes, at jeg har været med til 2 Gange her i Thinget at stille Forslag om en betydelig forhøiet Afgift paa Spiritus; men ved disse Leiligheder har man hørt Udtalelser fremsat fra forskjellige ærede Medlemmers Side, som gik ud paa, at de gjerne vilde være med til at støtte Tanken, men at det var en forkert Vej, man var inde paa. Man skulde se at komme ind paa en anden Vej og se at indskrænke Udsalgsstederne. Nu er Tanken om Indskrænkningen af Udsalgsstederne kommen frem, men nu vil man se at staa ind paa den anden Vej, nemlig paa en høiere Beskatning. Jeg skal, dersom ærede Medlemmer ville følge mig i at lægge en høiere Skat paa Brændevinen, gjerne være med til at

støtte dem i anden Henseende. Jeg har været med til at stille Forslag om, at vi fik lagt omtrent 1 Kr. Skat paa hver Pot Brændevin, men at lægge kun 2, 3, 4 op til 10 Ore paa en Pot Brændevin, det vil jeg ikke være med til. Det er kun at bidrage hyderligere til, at disse stakkels forfaldne Mennesker, som have faaet Lyst til at tilfredsstille Livets Nydelse ved Spiritus, gjøre det endnu meget uhyggeligere og hurtigere gjøre Ende paa det gode Forhold, som er eller burde være til Stede i Familielivet. Jeg tror derfor, at skal der gjøres Noget i saa Henseende, maa man tage fat et Sted, enten paa Beskatning eller paa Indskrænkning af Udsalgsstederne. Ja, det kan godt være, at det var rigtigt at tage begge Dele samtidigt. Der er nu faldet Udtalelser om, at man burde gaa til Kjøbstæderne og tage dem med, og hvis det kan lette Forslagets Gjennemførelse, er jeg overbevist om, at den ærede Forslagsstiller gjerne gaar med til dette. Men jeg mener, at den ærede Forslagsstiller ikke har troet, at Thinget vilde gaa saa vidt at tage Kjøbstæderne med, og at han har troet, at han derved muligvis vilde vanskeliggjøre Gjennemførelsen af Lovforslaget. Men tror man fra anden Side, at det vil være rigtigt at indføre i Lovforslaget, at Kjøbstæderne skulle tages med, tror jeg, at Forslagsstilleren er villig til at tage det med. Sigeledes er jeg overbevist om, at han er villig til at gaa med til, at vi ved Siden af denne Indskrænkning i Udsalgsstederne ogsaa lægge en betydelig Skat paa Brændevin. Men skulle vi dertil, saa skulle vi ogsaa føre det til, at Brændevinen ikke kommer til at staa som Noget, som er nødvendigt til Livets Ophold til dagligt Brug; men det skal nærmest have Karakteren af en Luxusgjensstand. Lad saa dem, som ville føre denne Luxusartikel paa deres Bord, ogsaa betale ordentlig for, at de overhovedet have denne. Hvis vi kunde tænke os den Mulighed, den glædelige Tilstand, at vi kunde faae 1 Krone lagt paa en Pot Brændevin i Stat, saa mener jeg, at vi derved kunne faae en alvorlig og klækelig Indtægt til at afhjælpe en Del af vore kommunale Byrder, som vi trykkes meget haardt af, og jeg er overbevist om, at dersom vi fik denne Skat lagt paa, saa vilde det ærede Medlem strax komme til Erkjendelse af, at nu behøve vi ikke mere Politi, men vi ere i Stand til endogsaa at affædige nogle af de Politibetjente, vi allerede have. Thi det er min Overbevisning, at er der Noget, som affædtkommer Uhykker og Uorden lige overfor det ene og det andet Forhold, saa er det sandelig Spiritus. I Reglen er Spiritusnydelse Anledning til, at Uordener